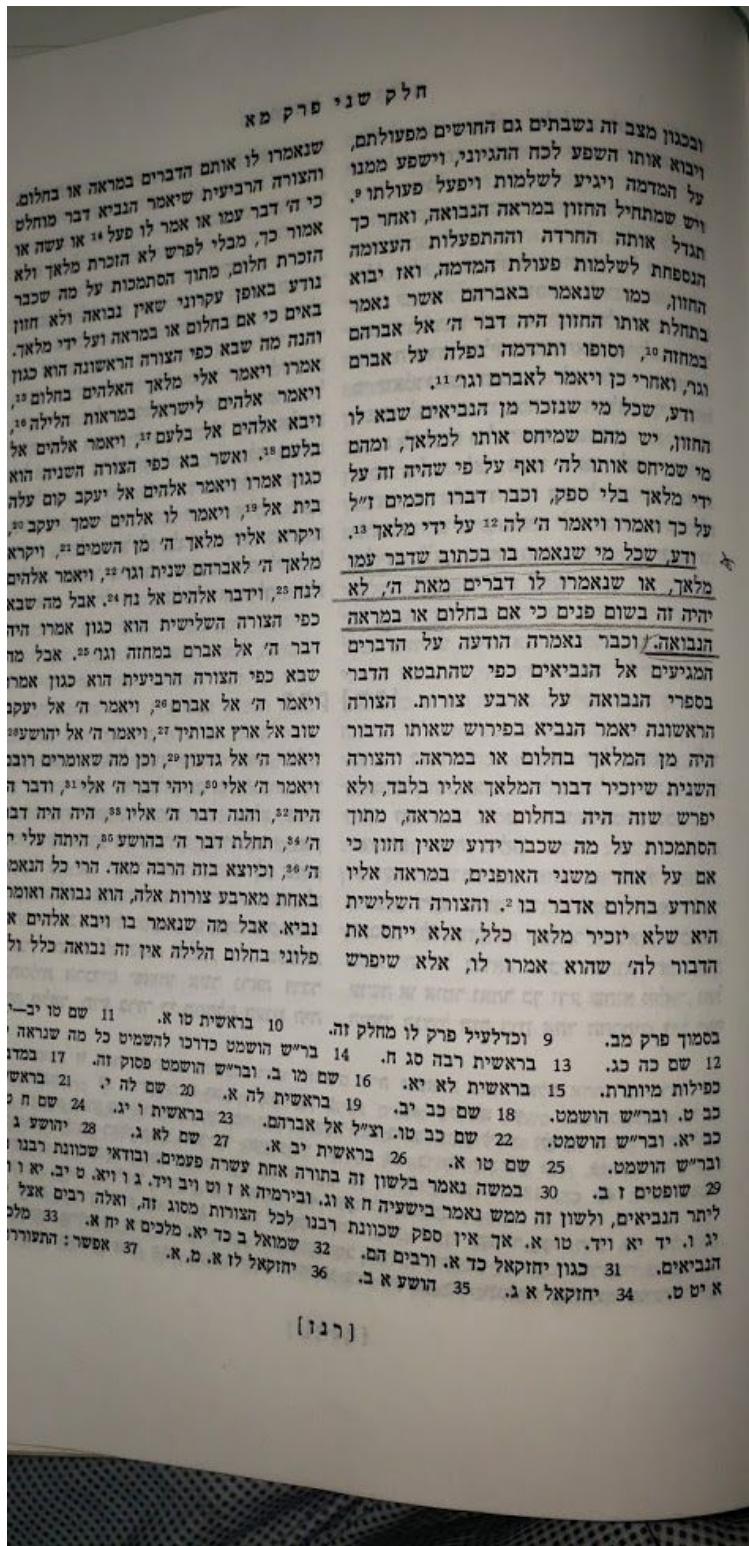
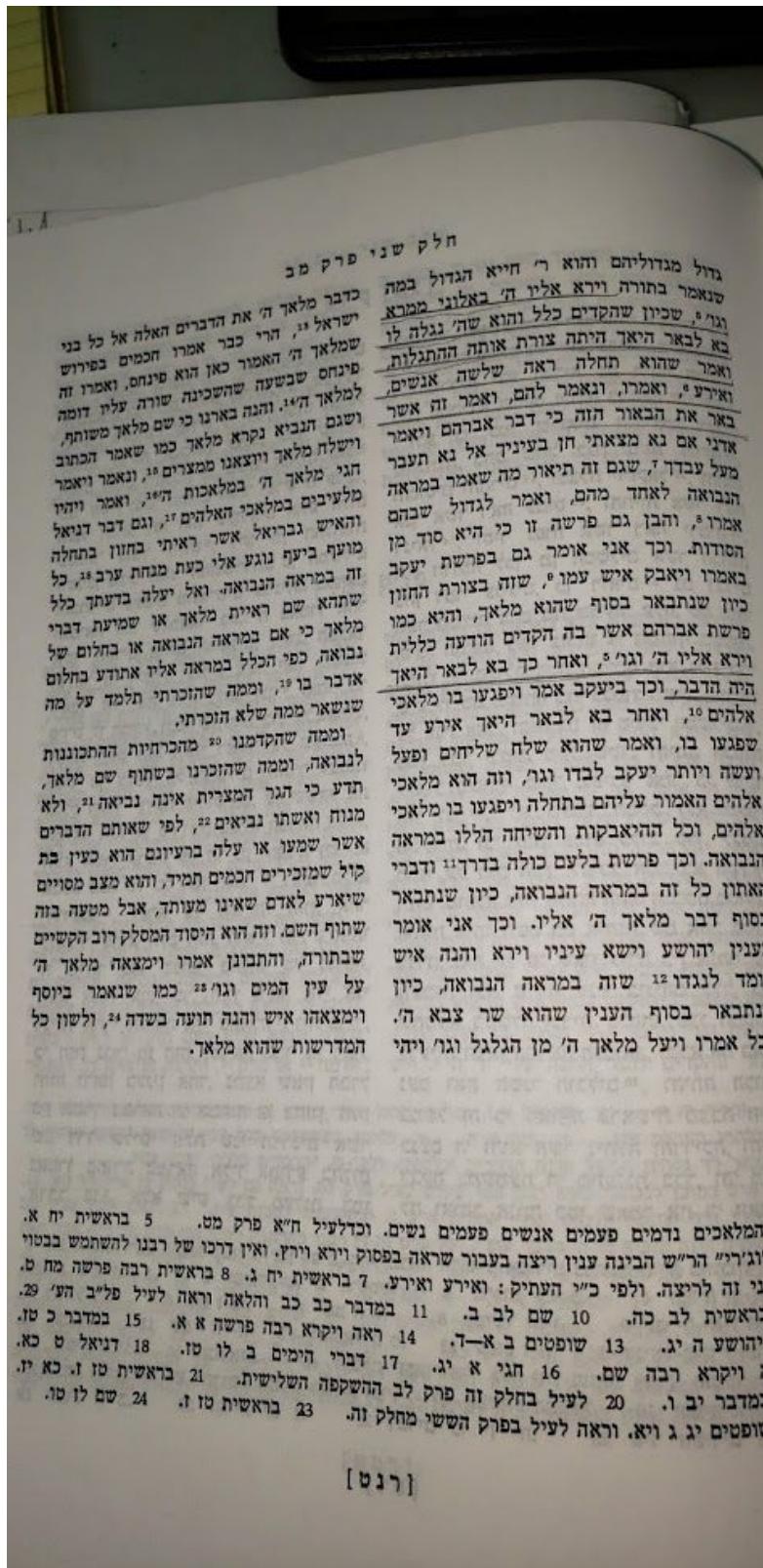

וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתחה האهل בתקום היום: וישא עינוי
וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו ונרא ונירץ לקראותם מפתח האهل
וישתחו ארצתה: ויאמר אדני אם־נא מצאתי חן בעיניך אל־נא תעבר מעל
עבדך: יקח־נא מעתפים ורוחצו רגליך והשענו תחת העז: ואקחה
פתחיהם וסעדו לבכם אקר תעבורו כייעליכן עברתם על־עבדכם ויאמרו כן
תעשה כאשר דברת: וימחר אברהם האלה אל־שרה ויאמר מהרי שלוש
סאים כמה סלת לושי ועשוי עצות: ואל־הבקר ביז אברהם וילח בו־הבקר לך
ויטוב ויתנו אל־הנער וימחר לעשות אותו: וילח חמאה וחלב ובו־הבקר אשר
עשלה ויתנו לפניהם והוא־עמד עליהם תחת העז ויאכלו: ויאמרו אל־ז' אלה
שרה אשתח ויאמר הנה באهل: ויאמר שוב אשוב אל־יד כעת חיה והנה־יבנו
לשרה אשתח ושרה שמעת פתח האهل והוא אחריו: ואברהם ושרה זקנים
באים ביום חදל להיות לשרה אורה נשים: ומצחק שרה בקרבה לאמר
אחרי בלמי היתה־לִי עזנה ואדני זקן: ויאמר יהוה אל־אברהם למה זה
צחקה שרה לאמר האף אם אלך ואני זקנת: היפלא מיהוה דבר למועד
אשר אליה כעת חיה ולשרה בון: ומכח שרה לא אמר לא צחקתי כי

2) Moreh Nevuchim 2:41

3) Moreh Nevuchim 2:42

4) Ramban Bereishis 1:18 (end)

ה' פקה נא את עיניו ויראה (מלכים ב יז) אבל במקום אשר יזכיר המלאכים בשם "אנשימים" כענין הפרשה הזאת ופרשת לוט וכן ויאבק איש עמו (להלן לב כה) וכן וימצאחו איש (שם לו טו) על דעת רבותינו (תנחותם וישב ב) הוא כבוד נברא במלכים יקרא אצל הידועים "מלבוש" יושג לעניبشر בוצי הנפשות כחסידים ובני הנביאים ולא אוכל לפרש והמקום אשר תמצא בו ראיית ה' ודיבור מלאך או ראיית מלאך ודיבור ה' כתוב בדברי משה בתחלת נבואתו (שמות ג ב-ד) ובדברי זכריה (ג א-ב) עוד אגלה בו דברי אללים חיים ברמיזות (עיין שמות ג ב) וענן ויאכלו אמרו חכמים (ב"ר מה יד) ראשון ראשון מסתלק וענן ההסתלקות תבין אותו מדבר מנוח אם תזכה אליו והנה פירוש הפרשה הזאת אחרי שאמר כי בעצם היום זה נמול אברהם (לעיל יז כו) אמר שנראה אליו השם בהיותו חולה במילתו ישב ומתקרר בפתח אהלו מפני חום היום אשר יחלישנו והזכיר זה להודיע שלא היה מתכוון לנבואה לא נופל על פניו ולא מתפלל ואף על פי כן באה אליו המראת הזאת.

5) Bamban Berieshis 1:18

שאכלו ובספר מורה הנבוכים (ב מב) נאמר כי הפרשה כלל ופרט אמר הכתוב תחלה כי נראה אליו השם במראות הנבואה ואיך הייתה המראה הזאת כי נשא עניין במראה והנה ג' אנשים נצבים עליו ויאמר אם נא מצאתי חן בעניין זה ספור מה שאמר במראה הנבואה לאחד מהם הגדול שבhem ואם במראה לא נראה אליו רק אנשים אוכלים בשר איך אמר "זירא אליו ה'" כי הנה לא נראה לו השם לא במראה ולא במחשבה וככה לא נמצא בכל הנבואות והנה לדבריו לא לשא שרה עוגות ולא עשה אברהם בן בקר וגם לא צחה שרה רק הכל מראה ואם כן בא החולם הזה ברוב עניין כחלומות השקר כי מה תועלת להראות לו כל זה וכן אמר (שם) בעניין "זיאבק איש עמו" (להלן לב כה) שהכל מראה הנבואה ולא ידעתי למה היה צולע על ירכו בהקץ ולמה אמר (להלן לב לא) כי ראייתי אליהם פנים אל פנים ותנצל נפשי כי הנביאים לא יפחו שימתו מפני מראות הנבואה וכבר ראה מראה גדולה ונכבדת מזאת כי גם את השם הנכבד ראה פעמים רבות במראה הנבואה (עייןלהלן כה יג לא ג) והנה לפי דעתו זאת י策ך לומר כן בעניין לוט כי לא באו המלאכים אל ביתו ולא אף להם מצות ויאכלו אבל הכל היה מראה ואם יעלה את לוט למעלת מראה הנבואה איך יהיה אנשי סדום הרעים והחטאים נבאים כי מי הגיד להם שבאו אנשים אל ביתו ואם הכל מראות נבאותו של לוט יהיה "זיאצו המלאכים וגוי קום קה את אשתק" "זיאמר המלט על נפשך" (להלן יט טו ז) ו"הנה נשאתי פניך" (שם כא) וכל הפרשה כלה מראה ויישאר לוט בסדום אבל יחשוב שהיו המעשים נעשים מאליהם ומהאמרים בכל דבר ודבר מראה ואלה דברים סותרים הכתוב אסור לשומעם אף כי להאמין בהם ובאמת כי כל מקום

6) Moreh Nevuchim intro

ודע - כי משל הנבואה יש בהם שני דרכים. מהם - משלים שכל מלא
שבמשל ההוא יש בה עניין; ומהם - מה שווייה כל המשל מגיד על כל
העניין ההוא ויבאו במשל ההוא הנמשל דברים רבים מאד אין כל מלא
מהם נוספת עניין בעניין ההוא הנמשל אבל הם ליפות המשל וסדר הדברים
בו או להפליג בהסתיר העניין הנמשל וימשכו הדברים כפי כל מה שראו
בגלוויו של המשל ההוא. והבן זה מאד:

7) Abravanel in his commentary on the moreh

וא"כ נודה לרמב"ן שלא לשא שרה
ולא עשה אברהם בן בקר ולא צחקה
שרה, אבל נאמר, שלא היה מפני זה
המראה כחלומות השקר, לפי שהו
צורך בכל מה שהראה לו בזה... ויחסוב
הרמב"ן כי מה שהוא במראה הנבואה
הוא בدني ומודומה, ומה שהוא במציאות
גשמי הוא יותר נכבד. וזה הפך האמת
היא. כי מה שיראה לשכל הנבואה הוא
יותר נכבד مما שהוא נראה לחוש.
וחתימה מהרמב"ן איז אמר שהוא
אסור לשמועו...

If so, we may concede to Ramban that Sarah did not knead and Abraham did not prepare the bull and Sarah did not laugh. We affirm, however, that the vision was not consequently like false dreams, for there was a need for all the things he showed him... Ramban thinks that which occurs in a prophetic vision is made up and imaginary, whereas that which occurs in physical reality is more dignified. This is the opposite of the truth. For that which appears to the intellect of prophecy is more dignified than that which appears to the senses. It is astonishing that Ramban should state that it is forbidden to hear this!